

Princippet i det fra Landstinget oversendte Forslag". I Overensstemmelse med dette, som udtales her i Betænkningen, har hele min Stilling været i Udvalget. Det vil være den ærede Ordfører og de øvrige Medlemmer af Udvalget bekendt, at jeg hele Tiden har holdt paa Princippet i det af Landstinget oversendte Forslag og været imod, at man omformede det til det, som der her foreligger. Jeg tror ikke, at nogen, som har været Medlem af Udvalget, kan bestride, at jeg har fraraadet dette og helst ønsket, at man skulde arbejde paa Grundlag af det af Landstinget oversendte Forslag. I øvrigt finder jeg, som sagt, ikke Anledning til nærmere Udtalelser om Sagen. Det ærede Medlem maa jo, hvis han har fulgt den Kritik, som Pressen har gjort gældende over for de usolide Livsforsikringselskaber, have set, at en saadan Kritik ikke har været tilstrækkelig. Der har atter og atter været Eksempler paa, at kraftige Angreb have været førte mod saadanne Selskaber, ikke alene gennem Pressen, men gennem Foredrag, kort sagt, man har benyttet alle mulige Midler for at oplyse Befolkningen i saa Henseende. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel, med Hensyn til hvilket man kan tale frit, da Sagen er konstateret for Alverden, nemlig „Skandinavisk Brudeudstyrsselskab og Medgiftsforening“. Dette Selskab har været Genstand for en kraftig Kritik, der har ligefrem været ført en Agitation imod det, men Resultatet er dog blevet, at et meget stort Antal Mennesker ere gaaede i Gyngen og have mistet deres surt erhvervede Spare-skillinger. Materiale til en Kritik over for Selskaber af denne Art savnes ikke, i alt Fald ikke for en stor Dels Vedkommende. Det vil kunne findes ved at gennemgaa et Par Aargange af „Assurandøren“, og det er heller ikke saa forfærdelig svært at skaffe sig fat i disse Selskabers Statutter. Men, som sagt, den offentlige Kritik har vist sig ikke at være tilstrækkelig, og derfor er det ogsaa, at næsten alle, som have beskæftiget sig med denne Sag, have været enige om Nødvendigheden af at gribe til kraftigere Foranstaltninger, Foranstaltninger, hvorved man i Nødstilfælde kunde standse disse Selskabers Virksomhed.

Ordføreren (Oscar Hansen): Det ærede Medlem har fuldkommen Ret med Hensyn til, hvad han fremdrog om sin Stilling i Udvalget, men min Bemærkning tog Sigte paa noget ganske andet. Det er nemlig lige saa faktisk, at det ærede Medlem ikke hele Tiden i Udvalget har anty-

det, at det ærede Medlem vilde gaa imod disse Ændringsforslag, og at det ærede Medlem har antydnet, at han godt kunde gaa med til disse Ændringsforslag. Denne Strid skal jeg imidlertid ikke føre videre. Jeg skal, da det ærede Medlem dog nu synes at ville lægge nogen Vægt paa, hvad Pressen kan udrette i denne Henseende, gøre opmærksom paa, at der i den periodiske Presse findes mindst tre Blade, der ere helligede Forsikringsvirksomhed, og af disse tre Blade have i alt Fald de to gjort meget kritiske Bemærkninger over for Depositumsbestemmelsen. Hvilken Værdi disse kritiske Bemærkninger have haft, skal jeg ikke komme ind paa. Derimod kan jeg ikke betragte Henvisningen til „Skandinavisk Brudeudstyrsselskab“ som noget, der vedrører den paagældende Lov; det er netop et af de smaa Forsøg, der gøres paa at skræmme os. Vi ere jo alle enige om, at hvis vi kunde faa et Lovforslag, som gik videre end det nuværende, og være sikre paa, at det ikke gjorde Skade, vilde alle, ogsaa Flertallet, gerne være med dertil, men saa længe vi ikke have denne Sikkerhed, kunne vi ikke gaa videre.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg ønsker kun at gøre en kort Bemærkning til den ærede Ordfører for at forebygge Misforstaaelse med Hensyn til min Stilling over for Landstingets Forslag. Jeg har ganske vist næret og udtalt Betænkelighed over for et enkelt Punkt i Landstingets Forslag, idet jeg har ment, at det maaske kunde blive temmelig haardt for enkelte smaa Selskaber, men jeg har erkendt, at hvis man vilde standse de usolide Selskaber, var det nødvendigt at gaa den Vej. Dette høje Ting har jo ikke anvist nogen anden Vej at gaa. Over for det foreliggende Forslag af Udvalgets Flertal nærer jeg ganske vist ikke den Betænkelighed, men man opnaar heller ikke det samme, man opnaar meget lidet ved det ærede Flertals Forslag. Jeg kan ikke nægte, at det stiller sig for mig tilnærmelsesvis saaledes, at man hælder Barnet ud med Badevandet, at der omtrent ikke bliver noget tilbage, som kan virke hen til en større Betyggelse for de i smaa Selskaber forsikrede Personer.

Ordføreren (Oscar Hansen): Det er fuldstændig rigtigt, hvad Ministeren siger, at vi ikke have anvist nogen anden Vej at gaa, for saa vidt man med det samme vil ødelægge den usunde Forsikringsvirksom-